

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 28 marca 1961 r.

w sprawie przyznania niektórym kategoriom osób i dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej ulg w opłatach pobieranych przy wydawaniu zezwoleń.

Na podstawie § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 49, poz. 242) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o tabeli, należy przez to rozumieć tabelę opłat stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 49, poz. 242).

§ 2. Przy wydawaniu zezwoleń murarzom i cieślom, podejmującym na terenie miejscowości do 5 tysięcy mieszkańców działalność w zakresie robót budowlanych przy budowie budynków parterowych lub piętrowych budynków jednorodzinnych, jak również w zakresie wszelkiego rodzaju robót remontowo-budowlanych zgodnie z przepisami § 14 pkt 39 powołanego w § 1 rozporządzenia, należy ustalać opłaty w granicach od 500 do 2.500 zł.

§ 3. Przy wydawaniu zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w ramach przemysłu domowego bądź ludowego opłaty powinny być ustalane w granicach 30% stawek przewidzianych w tabeli opłat dla odpowiednich rodzajów rzemiosła albo przemysłu lub pod pozycją 60 tabeli („inne przemysły i rzemiosła nie wyliczone”).

§ 4. Wydziały przemysłu prezydów rad narodowych mogą stosować analogiczne jak w § 3 ulgi przy wydawaniu zezwoleń na wykonywanie usług (świadczonych poza rzemiosłem, przemysłem fabrycznym oraz przemysłem domowym i ludowym), jeżeli idzie o:

- 1) działalność wykonywaną jako zajęcie uboczne przez pracowników najemnych;
- 2) działalność szczególnie pożyteczną (np. naprawa sprzętu ambulatoryjnego, laboratoryjnego, szkoleniowego, artystycznego), rzadko spotykaną i mało rentowną (np. wypychanie ptaków, przewlekanie koralii), połączoną z wygodą i odpowiadającą zwyczajom ludności (np. usługowy wypiek przygotowanego ciasta).

§ 5. Jeżeli osobom, których dotyczą przepisy §§ 2—4, przysługują ulgi przewidziane w § 17 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów wymienionego w § 1, ulgi te należy stosować do opłat wymierzonych według stawek zmniejszonych w myśl przepisów niniejszego zarządzenia. Ostatecznie ustalona opłata nie może wynosić mniej niż 30% dolnej granicy obniżonych stawek.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

A. Zebrowski